

Прокажений - Джерело

Написав (Любов Васеніна. Переклад з російської – Степан Коцан)
П'ятниця, 10 липня 2015, 16:11

ПРОКАЖЕННЫЙ!

Любовь, жила в прекраснейшем дворце
и из окна увидела однажды
прохожего, с проказой на лице
и губы его высохли от жажды.
Он шел, нет, ноги волочил едва,
а перед ним все двери закрывались,
никто воды ему не подавал,
коснуться прокаженного боялись!
Любовь, через оконное стекло
не долго не прохожего смотрела,
«ему же плохо», - мыслью обожгло
и в сердце у любви любовь горела!
На улицу, скорей, обнять помочь
кувшин с водою в руки, двери настезь,
смотреть на прокаженного невмочь,
как жалок, как убог и как несчастен!
во взгляде у него застыла боль,
а сердце у любви все громче билось,
к прохожему приблизилась любовь
не только воду предлагая, милость.
«Пойдем со мной!», - сказала- «во дворец!
есть у меня бальзам и пища!
страданиям твоим придет конец,
ты никогда не будешь лишним!
пойдем!» любовь прохожего звала,
ну кто бы во дворце жить отказался?
открыты двери и любовь ждала,
но прокаженный громко рассмеялся!
он выбил у любви из рук кувшин
и нет воды, осколки под ногами,
потом в лицо ей плюнул от души,
нагнулся и поднял с дороги камень!
Готов был бросить камнем за добро!!
О !! так не поступают даже звери!!!!
любовь шагнула тихо за порог,
но во дворец не закрывала двери!
А прокаженный ей во след кричал:
«Я проживу и без твоих подачек!
и весь в проказе...лучше б он молчал!
а во дворце любовь молилась плача!
вот так...не правда, грустная картина?
вы скажите-«такого не бывает!!!!»
но Божьего отвергли люди Сына
и без стыда в лицо Ему плевали!

Прокажений - Джерело

Написав (Любов Васеніна. Переклад з російської – Степан Коцан)
П'ятниця, 10 липня 2015, 16:11

так было и так есть Любовь Господню
увы, не каждый принимает грешник!
в лицо Любви еще плюют сегодня,
еще хотят ходить в своей одежде!
проказою греха еще гордятся,
оборванные по дорогам бродят.
ни наготы, ни грязи не стыдятся
и мимо Божией любви проходят!
Иисус на проходящих смотрит с болью!
не уходите! Богу можно верить!
Готов Господь вас окружить любовью
и во дворец еще открыты двери!
там исцеление, покой и счастье,
такие и не снились вам чертоги!
КУДА ЖЕ ВЫ??? Спаситель всех прощает!
Он не ушел, Он ждет вас на пороге!!!
придите к Богу!!!

(Любовь Васенина)

Прокажений

В Палаці дивному жила Любов.
І ось одного разу у віконце
Побачила, як прокажений йшов
І як пекло його нещадно сонце.

Він йшов! Та ні, ледь ноги волочив
І перед ним всі двері зачинялись,
Ніхто води йому не виносив,
Торкнутись прокаженого боялись!

Любов в сльозах через віконне скло
Не довго на убогого дивилась:
«Йому ж погано» - серце обпекло,
Любов'ю у Любові серце билось!

На вулицю, скоріш, допомогти
І двері навстіж, глек з водою в руки,
Не в силі те, що бачила знести:
Таким нещасним був він із розпуки.

В його очах запікся біль, як кров,
Та серце в Неї все сильніше билось.
До подорожнього наблизилась Любов,
Не тільки воду подавала – Милість!

Прокажений - Джерело

Написав (Любов Васеніна. Переклад з російської – Степан Коцан)
П'ятниця, 10 липня 2015, 16:11

«Заходь зі Мною в Мій Палац – іди!
Бальзам я маю й хліб і допоможу,
Ніколи більш не знатимеш біди!
Тебе в Палаці оселити можу!

Заходь!» – Любов злиденного зове.
(Хто не хотів би у Палаці жити!..)
Двері відкриті і Любов ще жде,
Тільки Любов уміє так Любити!

Та прокажений дико в сміху злому
Глек вибив сам, своїми же руками!
В обличчя плюнув щиро, а потому -
Нагнувся, щоб підняти з землі камінь!

Хотів «віддячити» та вдарити не зміг,
Бо так не поступають навіть звірі!
Любов ступила тихо за поріг
Та у Палац не зачинила двері!

А прокажений в люті ще кричав:
«Я проживу і без твоїх подачок...»
Увесь в проказі... краще б він мовчав.
Лиш чутно - молиться Любов і плаче!

Ось так... Хіба це не сумна картина?
Ви скажете: «Такого не буває!»
А те, що Божого розп'яли люди Сина
І що плювали – хто про це не знає?!

Так було і так є: Любов Господню,
На жаль, не всі ще грішники приймають.
В обличчя Боже ще плюють й сьогодні
І Божу Милість в серце не пускають!

В одежі брудній хочуть ще ходити,
З проказою гріха по світі бродять
І не соромляться - нещасні, хворі, биті,
А повз Любов засліплені проходять.

Проходять! А Ісус з сльозами й болем
Всіх закликає: «Йдіть до Мене в вірі!
Я огорну вас вічною Любов'ю!
Не пізно ще! В Палац відкриті двері!

Там зцілення і мир й безмежне щастя,

Прокажений - Джерело

Написав (Любов Васеніна. Переклад з російської – Степан Коцан)
П'ятниця, 10 липня 2015, 16:11

Якого уявити ви не в змозі!..»

...Куди ідете ви?! Спаситель вас прощає!

Він не пішов! Він жде вас на порозі!

Прийдіть до Бога!

(переклад з російської - Степан Коцан)